

מהי סחיטה באיומים?

על פי חוק העונשין, סחיטה באיומים היא עבירה פלילית אשר מטרתה לכפות על אחרים לבצע מעשים או להימנע מביצועם, על פי רצונו של הסוחט. עבירה זו עשויה להתבצע באמצעות דיבור ישיר ובעל פה, כתיבת מכתב או באמצעים אלקטרוניים, פגיעה ברכוש, בחירות או בגופם של אחרים, וכן דרך התנהגויות מילוליות ופיזיות אחרות. יסודות העבירה מתממשים גם כאשר הסחיטה באיומים לא הביאה לידי התוצאות הרצויות לסוחט. העונש הצפוי לאדם שהורשע בסחיטה באיומים עומד 7-9 שנות מאסר. עו"ד אסף דוק מסביר אודות יסודות עבירת הסחיטה באיומים ומרכיביה.

סחיטה באיומים תיחשב לכזו אם איים אדם לפגוע בפרנסה, בצנעה או בשם הטוב של האחר, וכאשר הוא מאיים לפרסם או לא לפרסם דברים מסוימים אודות מקרה מסוים, אודות הנסחט עצמו או לגבי אחרים. כל זאת, כדי להביא את המאויים לכדי מעשים שלא מרצונו החופשי.

איום או סחיטה?

לעיתים תחליט להגיש התביעה כתב אישום בגין עבירת איומים ולעיתים בגין סחיטה באיומים, כאשר ההבדל טמון בהגדרותיהן השונות. ההבדל המרכזי הוא שעבירת איומים היא מעשה שנועד להפחיד את הקורבן, לעומת סחיטה באיומים שמטרתה להביאו לכדי מעשים או הימנעות ממעשים כפי שהנאשם חפץ. מעבר לכך, המשותף לשתייהן הוא כמובן שימוש באיומים על מנת להפחיד את האדם המאויים. עוד יש לציין כי קיים הבדל בין איום לבין אזהרה, אשר נבחן לפי מידת השפעתו או שליטתו של הנאשם אודות מימוש הסכנה. כלומר, ככל שישנו קשר ישיר וברור בין הסכנה לבין הנאשם ויכולתו לממשה, כך מדובר באיום ולא באזהרה. מאידך, חשוב להבהיר כי אם אדם מאיים לנקוט כנגד האחר בפעולה חוקית או לפנות לרשויות הרי שלא מדובר בעבירה פלילית. מעבר לכך, התביעה ובית המשפט יבחנו לעומק את ההקשר המסוים שבו נאמרו או נכתבו הדברים, מדוע נאמרו ועל ידי מי. כמו כן, בית המשפט יבחן האם האדם הסביר היה חווה את האמירות המסוימות כאיום והפחדה, ולא תחושתו הסובייקטיבית של הקורבן היא הקובעת לעניין זה.

ענישה על סחיטה באיומים

קיים הבדל ברף הענישה בין עבירות סחיטה באיומים שמומש או שלא מומשו. במקרה הראשון עומדת הענישה המרבית על 7 שנות מאסר, ואילו אם מומש האיום וכאשר קיימות נסיבות מחמירות עשויה הענישה להגיע ל- 9 שנים מאחורי סורג ובריח.

{*:fast_contact}